

(Folytatás az 1. oldalról)
egyetértésre talált, a küldöttértekezlet egyhangúan elfogadta. Ezután került sor a Kari Bizottság és az egyetemi küldöttértekezlet küldöttjeinek megválasztására.
A szavazások végső eredményeként a kari KISZ Végrehajtó Bizottság titkára Dékány Klára III. éves hallgató lett. Titkárhelyettes: Lacsón István (II. évf.), szervező titkár: Deák Dániel (I. évf.), gazdasági felelős: Diós Márton (III. évf.), agitációs propaganda felelős: Nagy Balázs (II. évf.), kultúrfelelős: Soltészky Tibor (I. évf.), tanulmányi felelős: Várnay Ernő (II. évf.) érdekvédelmi felelős: Orbán Éva (III. évf.), sportfelelős: Kertész József (II. évf.) lett.
A kari bizottság tagjai még: Feldmayer Péter, Teleki Gábor, Zoltán Erna, Kasztyák János, Vass

Bölcsészettudományi Kar

Március 22-én délután gyűlt össze az alapszervezetek delegáltjai a 7. számú tanteremben. A küldöttgyűlésre összesen 90 választott képviselő volt hivatalos, 69 fővel a közgyűlés éppen csak hogy szavazóképes volt. Az ünnepélyes értekezleten megjelentek a tanácskezelők, a pártvezetés tagjai és a patronáló tanárok is.
Bam Juditnak, a JATE KISZ-bizottsága tagjának a kül-

A Bölcsészettudományi Kar küldöttgyűlésén figyelmesen hallgatták a beszámolóit időszakban végzett munka összefoglalását (Fotó: Ruszai Károly)

döttgyűlés elnökének üdvözlő szavaival vette kezdetét az értekezlet, majd Horváth Gábor, a KISZ VB titkára számolt be a választási periódusban végzett munkáról. Általános bevezetővel kezdte, leszögezve, hogy adatok és statisztikák felsorolása helyett hasznosabbnak látja, ha KISZ-életünk legutóbbi két évének alapvető tendenciáját rajzolja le. Hangsúlyozta: „A kari munka alapvetően nem attól függ, hogy hogyan dolgozik a kari KISZ VB.” Ha annak alapvető okait keressük, hogy miért nem alakult ki karunkon igazán eleven KISZ-élet, az egyetemi KISZ-szervezetek életét meghatározó objektív tényezőkben kell azokat megtalálnunk. Hivatkozott itt az egyetemi tananyag tekintélyes mennyiségére, a fontosságuk mellett nem eléggé lelkesítő rendezvényekre. „A bajok okát részben abban látjuk, hogy az egyetem és a kollégiumok falai között természetellenesen elzárt közegben élnek hallgatóink.” Ez persze nem jelentheti az egyetemi közéletben a részvételtől való lemondást. Ezek után az egyes rezort-területekről szóló tájékoztatás következett.

Az agitációs-propaganda munkának rendkívül nagy jelentősége van karunk életében. Ennek kell hatnia, hogy jól politizál, szilárd meggyőződésű tanárok kerüljenek ki a karról. A politikai munka területén a jól kialakított gyakorlat szerint az alapszervezeti rendezvényeknek tulajdonítjuk a legnagyobb jelentőséget. Az alapszervezeti politikai munka nem egyenletes. Kíváncsinos, hogy ne kampányjellegű dolognak tekintsük, hanem fokozatosan érvényesüljön a spontaneitás.

A tanulmányi érdekvédelem célja végsősoron a hallgatók munkafegyelmének megszilárdítása és ezzel tanulmányi eredményük fokozása — állapította meg a beszámoló. A szociális érdekvédelmi munkát lényeges politikai tevékenységnek tartjuk, lelkiismeretesebb munkával dinamikusabb szervezéssel előbbre léphetünk. A hallgatói képviselői rendszer úgy tűnik, ma még inkább formálisan működik. El kell érni, hogy a megválasztott éljenek beszámolóitási jogukkal. A KISZ az utóbbi két évben átvette a diákkörök patronálását a diákköri munka az új követelményrendszer bevezetése óta fokozottabban a KISZ-munka részévé vált.

Mária elsőéves hallgatók, Fábri Agnes, Szabó Imre, Igaz Ferenc másodikéves hallgatók, Soós Tibor, Kertész László, Kaltenbach Jenő, Péterfi Tamás harmadéves hallgatók, Mikola Julianna, Simon Ferenc, Molnár Tibor, Szilágyi István negyedéves hallgatók dr. Újvári József, dr. Újvári Józsefné, dr. Fábri Ferenc gyakornokok.

Az új vb nevében Dékány Klára köszöntö meg a bizalmat. Dr. Vastagh Pál köszönetet mondott az eddig lelkes munkát végzőknek és egyben üdvözölte az új vezetőséget. Hasonlóan szólt hozzá dr. Balázs József és dr. Bodnár László is. Az alaposan megfiatalodott, s így tapasztalatokban még szegény vezetőség előtt nem kis feladatok állnak. Reméljük elődeikhez hasonlóan megállják helyüket.

A kultúr munka célja elsősorban a szakmai érdeklődésnek megfelelő rendezvények biztosítása. A kulturális munka a legfontosabb eszköz a hallgatók érzelmi megnyerésére, s feladata közvetlen az ideológiai nevelés. Lehetőségei szinte korlátlanok, ezt eddig nem használtuk ki. Másrészt eszköz az egyetem és a társadalmi közélet közötti hasznos kapcsolat kialakításában elsősorban oly formában, hogy be-

kapcsolódunk a város és környéke kulturális életébe. A társadalmi munka területén a fő feladat az egyetemi klub építése volt. 520 fő 2100 óra társadalmi munkát végzett. 485 fő 4700 munkórát segített az őszi betakarításoknál a térszékben. A jövőben nagyobb gondot kell fordítani az építőtábori agitációra, propagandára. A beszámoló szövege a Studium Generale különböző formájú munkájáról, eredményeiről, s arról, hogy szükség lenne az egyetemisták rendelkezésére álló sportlétesítmények további fejlesztésére, illetve a meglévő jobb kihasználására. A sportrendezvényeknek nagyobb propagandát kell biztosítani.

A beszámoló végén Horváth Gábor összefoglalta azokat a javaslatokat, amelyek a következő időszak főbb feladatait jelzik: 1. Összhang az egyetemen belüli és a társadalmi közéletben végzett munka között. 2. Folyamatos vezetőképzés. 3. A bölcsészprofil érvényesítése az alapszervezeti munkában. 4. A hallgatói képviselői rendszer javítása. 5. Az alapszervek és a VB kapcsolatának javítása.

A beszámolót követő vitában a kérdések, hozzászólások zöme közvetve vagy közvetlenül a közömbösség kérdését érintette, illetve bizonyos gyakorlati kérdések vetődtek fel. Végül a beszámolót elfogadták.

Második napirendi pontként szerepelt az új kari bizottság és az egyetemi küldöttgyűlésre jelöltek megválasztása.
A BTK KISZ VB-nek tagjai lettek: Papp István III. éves, titkár, Balázs Mihály gyakornok, Csérnus Sándor III. éves, Font Márta III. éves, Karig Zsuzsanna III. éves, Kunszt Márta II. éves, Sárvári Zoltán II. éves, Süli Mária II. éves, Szabó Lajos III. éves, Vályi Zsuzsanna IV. éves, és Venczel József III. éves hallgatók. A kari KISZ-bizottság tagjai a VB-tagok mellett: Baranyai Zsolt gyakornok, Batori Rozália II. éves, Benkő Zsuzsanna II. éves, Bognár Zoltán III. éves, Fischer Ferenc I. éves, Harci Tibor III. éves, Horváth Ferenc III. éves, Horváth Gábor IV. éves, Jazimiczki Béla III. éves, Katona Márta I. éves, Mándoki Mária III. éves, Polgár Edit II. éves, Petrovics István I. éves, Radnóti Klára IV. éves, Sebők Mária II. éves, Szentes Ilona I. éves, Szigeti Lajos III. éves, Matúz Edit II. éves és Stark Mária I. éves hallgatók. — C. S.

Hivatástudatról — jogászéknál

Nemrégiben előfelvételis katonánál jártam a havonként megrendezendő konzultációs foglalkozáson. Többek között egy kis felmérést is végeztem, melynek célja: kimutatni, hogy a felvettek közül kinek volt már ha nem is kifejezett elkötelezettsége a jogi pályára, de a középiskolai tanulmányai során e hivatás irányában tendenciózusan mutakozó érdeklődése. A teremben, miután a kérdést feltettem, 25—30 fiú közül csak egynek (!) lendült magasba a keze. Az eredmény meglepett. Gondolom, a felvételi bizottság előtt ez az arány a: „Már zseni gyermekkorom óta más sem foglalkoztatott...” nyilatkozatok alapján másként alakulhatott (elnézést, ha rosszmájú voltam).

Tehát egy a sok közül, akiben a választás előtt megfogant a hivatástudat magocskája, hogy később majd lombossá terebélyesedjék, vagy éppen elszáradjon. A továbbiakban az is kiderült, hogy ennek az egy leendő hallgatónak a tradíció, az otthoni környezet motiválta elhatározását. Meg kell jegyezni, hogy ebben az esetben helyesen. A fenti statisztikából mégis kitűnik valami. A jogi hivatást választók zöme nincs tisztában alapvetően a jogtudománnyal. Vagyis az orvosnak, fizikusnak, nyelvésznek készülők már a középiskolában az általános műveltség elsajátítása keretében ízelítőt kapnak a későbbi életpályát kitöltő tudományból vagy tudományokból. Hangsúlyozni szeretném, hogy nem a pályák, hanem az ezekkel kapcsolatos tudományok általános bemutatásáról beszélnek és ezzel csatlakozom a IV. éves orvostanhallgató által a vitában fejtegetett gondolatokhoz. Jelen esetben a jogról, mint „lokális” problémáról van szó.

Az általános műveltség kialakítása során a jogtudomány legalapvetőbb elemeinek a megemléstése sem történik meg átfogó jelleggel, jól lehet például, hogy

a történelem tantárgy keretében a gimnazista már összetettebb államjogi vagy államigazgatási jogi tételekkel is találkozik.

Nem véletlen tehát, hogy a később egyetemre felvételt nyert fiataloknak nem sok elképzelésük van arról, amivel később élet-hivatásszerűen foglalkoznak majd. Nagyrészüknél nincs meg a hivatástudat csírája, amelyet fejleszteni lehetne és, amely a kudarcokat, sikertelenségeket is jobban állná, szemben a később kialakuló gyökértelenebb elhatározásokkal. Jelen esetben viszont a „józan megfontolásnak”, mint a családi tradíció esetleges pozitív szerepe emelkedik ki, annyiban amennyiben a jogról, mint tudományról némi képet fest a pályaválasztó elé.

Egyesek szerint, s ez saját véleményem is, a probléma megoldását elősegítené, ha a középiskolai oktatás keretében akár a legminimálisabb idő igénybevétele is, de egy meghatározott tematika szerint a legalapvetőbb jogi ismeretek bemutatására kerülne. Meggyőződésem, hogy van olyan része a középiskolában oktatandó anyagnak, amely túlzott terjedelmét ésszerűen sűrítve időben helyet tudna szorítani a fenti gondolat realizálásának. Ebből nemcsak a leendő jogászok profitálnának, hanem a később másutt elhelyezkedők is. A társadalmi fejlődés jelenlegi szintjén az érettséghez, az általános műveltség teljesebbé tételéhez bizony nem ártana egy csipetnyi odaragasztani a jog legalapvetőbb anyagából sem.

Tisztában vagyok azzal, hogy csupán ezek az ötletek a hivatástudat problémáját a jogászok körében egy csapásra nem oldják meg.

Egy lehetőségről van szó, amelynek kihasználásával talán több jól képzett, munkáját kedvelő, a közéletben aktív szerepet betöltő szakemberrel gazdagodna társadalmunk.

MILASSIN LÁSZLÓ

Baj van az arányokkal

Van, aki azért jön az egyetemre, mert leendő diplomájával sok pénzt akar keresni. Van, aki kétförintosokat dobál, mielőtt kitöltene a jelentkezési lapot. Tellezzük fel azonban, hogy a többség mégis érez valamiféle elhivatottságot, amikor tanárszakkosnak és nem közgazdásznak jelentkezik, vagy biológus és nem matematikus szeretne lenni. Az ifjú egyetemi polgár tele van elképzelésekkel, hittel, terveivel és céljai vannak leendő hivatásával kapcsolatban. Más azonban az elsőéves útkeresése, tenniakarása, mint az ötödéves hivatástudata (ha van), amit már alááshat „az állásbaj” és az öt év bizony nem mindig „rózsás” tapasztalatai. Hol van hát a hiba?

Miért lesz sok, kezdetben optimista, érdeklődő, tervekkel teli tanárjelöltből egy kicsit megfáult, szakjai és tanári pályája iránt is közönyös ember? Miért nem lehet megnyerni a kétförintos dobálókat, a bizonytalanokat, a „szakma szeretetének” az egyetemen töltött öt év alatt? A tenniakarás miért csak néhány hétig tart?

Mert írunk dolgozatot matematikából, ásványtanból, meteorológiából, földrajzból, stb.; vizsgázunk ugyanezekből, aztán kezdődik az egész előlrol, csak más tantárgyakkal. S már el is telt az első év. Iskolát legfeljebb kívülről, gyerekeket pedig az utcán látunk. Igaz, a második félévben van heti két óra pszichológia... Félreértés ne essék: nem lehet jó tanár az, aki nem rendelkezik kellő szakmai tudással. Sokak véleménye, hogy a tanárszakokon tudósképzés folyik. Ez nem volna baj, ha emellett néha a tanárképzéssel is törődne. A baj tehát az arányokkal van. Elvesszünk a szakmai kapcsolatos információ ára-

Tehetség és akaratérő

Olvastam az „Adott lehetőségek” című cikket. Úgy érzem, szerzőjének igaza van. Bonyolult dolog a hivatástudat. A világ egy hatalmas sakktábla. Mielőtt azonban játszani kezdenénk rajta, meg kell ismernünk a játék szabályait. Valahogy így gondolhatja a cikk írója. De hogyan jutunk el ezeknek a szabályoknak a megismeréséhez?

Az embert a társadalomnak kell munkavégzésre ösztönöznie, s egyúttal felelősségérzetének növelésére is hivatott. A szülők gondossága, az igen kedvező feltételekkel rendelkező iskolák és a tanárok felkészültsége meghatározzák a fiatalok egyéniségének alakulását. A kép azonban még így nem teljes. Mert vannak olyan szülők is, akik többet tudnak gyermekeik enivalójáról, mint tanulmányiáról, gondolatairól. És vannak olyan tanárok is, akik nem tudnak és nem akarnak lelkesedni, fásultan, fáradtan végzik a fiatalok nevelését. Pedig a hivatástudatra nevelni kell, főleg a pedagógusoknak.

Valahogy úgy van az életben is, mint a matematikában. Mindenek előtt a tanároknak fel kell ébreszteniük a diákokban az igényt a feladatok önálló megoldására. Erre nevelni valakit annyit jelent, hogy a tehetség mellett az akaratérő edzését is fontosnak kell tartani. Mert amelyik diáknak nem volt alkalma arra, hogy megismerkedjen a megoldásért folytatott harc változatos érzelmi hullámhosszával, annál a felelősségérzet kifejlődése sem lehet biztosított. Egyszerűen arról van szó tehát, hogy mindenféle komoly munka elvégzéséhez kell tehetség, akaratérő és természetesen hivatástudat, ami talán épp az előbbi kettő összetevője.

Egy jelentős tudományos probléma megoldásáért nem elég például „valamiskét” tenni — ez sohasem vezet eredményre. Ehhez olyan elhatározásra van szükség, amely évekig tartó fáradságos munkán és az esetleges csalódásokon is át tud segíteni. Elhatározásunk ilyenkor nem más, mint az, hogy magunkra vállaljuk a felelősséget, tudatosan akarunk cselekedni. A feladat már így nem „valakié”, hanem „magantulajdonunkká” válik. Ennek indoklására hadd idézzem Pólyai Györgyöt, a világhírű matematikust és pedagógust:

„A probléma lényeges alkatrésze az a kíváncsiság, az az akarat, hogy megoldjuk... Többé-kevésbé elmélyedhetünk valamilyen problémában, erősebb, vagy gyengébb vágyat érezhetünk a megoldására, de míg ez a kíváncsiság nem nagyon erős, addig valamilyen nehezebb probléma megoldására csekély az esélyünk. Ez a vágy termékeny: esetleg létrehozza a megoldást, de bizonyosan megváltoztatja egész gondolkodásunkat. Összefoglalva tehát a felelősségérzet nem „semmi”-ből származik, hiszen ez megsértene az energia megmaradás elvét!”
— Nagy szavakat használtak — mondhatná egy józan olvasó — Tegyétek félre ezeket, s inkább végezzétek a mindennapok munkáját!
— Ezzel én is egyetértek.

Hoang Si Chinh

MAGYARÁZAT(?)

Higgye el, csak a hivatástudatom visz át a másik oldalra...